

MOJA RODZINA JEST DLA MNIE WAŻNA – AKTYWNY DZIEŃ BABCI I DZIADKA 1

KARINA MUCHA

IWONA PIETRUCHA

ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Moja rodzina jest dla mnie ważna – aktywny Dzień Babci i Dziadka 1

Cel główny:

budowanie poczucia przynależności do swojej rodziny.

Cele szczegółowe:

uczeń uczestniczy w zabawach ruchowych, w tym rytmicznych, muzycznych, naśladowczych, przedstawia swoje emocje i uczucia, używając charakterystycznych dla dziecka form wyrazu, odczuwa i wyjaśnia swoją przynależność do rodziny, grupy przedszkolnej, wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą komunikatów pozawerbalnych.

Metoda projektu.

Techniki: zabawy ruchowe, zabawy muzyczne, zabawy zręcznościowe z elementem rywalizacji, zabawy plastyczne, literackie, przedstawienie.

Formy pracy: przedstawienie, praca w zespołach.

Środki dydaktyczne: muzyka, prace plastyczne wykonane przez dzieci z charakterystykami babci, nagrania, korale, nitki, duże kartki z konturami twarzy, flamastry, chustki do przewiązania oczu, kawałki dzianiny do sprucia, elementy garderoby do ubrania wnuka (czapki, szale, kurtki, rękawiczki itp.), jabłka, noże, talerzyki, zdania związane ze znanymi bajkami, bajka o Czerwonym Kapturku w zmienionej wersji, duża papierowa rzepka, konewka, wiersz *Rzepka* J. Tuwima, gry planszowe autorstwa dzieci, laurki lub upominki wykonane przez dzieci, elementy do fotobudki.

Opis przebiegu zajęć: zabawy integracyjne na przywitanie gości, np. „Wszyscy są, witam Was!”, „Iskierka radości” itp. „Portret babci” – nauczycielka odczytuje charakterystykę babci tworzoną przez dzieci, a zapisaną na pracy plastycznej – babcia, która się rozpoznaje, zgłasza się po pracę. Analogicznie dziadek próbuje rozpoznać nagrany na nośniku głos swojego wnuka/wnuczki, który opowiada o tym, jak spędza czas ze swoim dziadkiem. Wspólne odtąnczenie tańca w kole, np.: kaczuchy. Zabawy z elementem rywalizacji w grupach stworzonych przez babcie, dziadków i wnuka – „Która grupa pierwsza?”: 1) nawlekanie koralików na nitki, zawieszenie ich na szyi babci (babcie i wnuki); 2) zabawa plastyczna „Portret dziadka” – dziecko ma przewiązane chustką oczy i próbuje dorysować elementy twarzy dziadka, dziadek kieruje ręką dziecka za pomocą słów („wyżej”, „w lewo”, „w prawo” itp.); 3) prucie szalika i zwijanie włóczki (babcie i wnuki); 4) ubieranie wnuka na spacer przez dziadka; 5) obieranie jabłek i krojenie ich w części lub podobne zabawy zręcznościowe. Zabawa muzyczna „Krzesełka” dla babć – marsz podczas muzyki wokół ustawionych na dywanie

krzesłek, na przerwę w muzyce zajęcie miejsc, ten, komu zabrakło miejsca, odchodzi.

Samoocena: rozmowa na temat wrażeń – określanie samopoczucia podczas spotkania.

Komentarz metodyczny

Do dekoracji sali wykorzystujemy mapy pojęciowe z poprzednich zajęć, galerie zdjęć, prace plastyczne, drzewko uczuć z serduszkami itp. Bajka *Czerwony Kapturek* powinna być zmodyfikowana przez nauczyciela: skrócona i miejscami zmieniona, np. dziewczynka spotyka w lesie krokodyla, domek babci stał na kurzej nóżce itp. – dzieci reagują na błędy podczas czytania jakimś umówionym znakiem, np. głośnym biciem braw lub okrzykiem „nieeee”, i poprawiają błędy.